

Emnenr. 5

Fylke: Sør-Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Nord-Ströga

Emne: Vannbering

Bygdelag:

Oppskr. av: H. Grönsteg

Gard: Mjöttsian

(adresse): Litrando,

G.nr. 21 Br.nr. 6

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

sp. 1. Vannberingen har vært utført med vassåke og 2 bötter.

Vassåket nevnes alltid med navnet "Bötte" (Bötte med tykk l)
 "Som regel brükes en onere rett lype som hilder på skis over den ene skulder, så at den ene bötten holdes av en händ, liksom foran kroppen og den andre i i den annen händ liksom bakom for kroppen.

Der finnes dog enkelte som brüker en lype som har en uthälning for halsen midt på åket.

Bötte - lenken er som oftest av jern og har en krok i nederste enden som bötten henger på. Den andre enden av lenken er festet på enden av "Bötte-åket". Jg kan såvitt huske at der ble brükt løy med kroker av tre i enden som gjorde tjeneste som Bötte-lenke.

Bering av vann i Treböttes stedd her for ca 30 år sidan. Trebötter brükes nå kin til å varme kyp og kuster med i fjøs og stall om vinteren.

Sp. 2. Ider er ikke brükt spesielt laget
kan til å hente vatn i.

Når en kan vatnet lauz vei i
bötter "cirkbötter", la en gjerne en
trebit eller et spesielt til dette brük,
tillaget kors av tre, og i hver bötte for
å hindre at vatnet skvülpet over.

Fra de eldste tider og til omkring
1905, måtte alle de som drev fiske i
fiskevannet Rye i Nord-Tröge, fore med seg
alt det vatn de trengte til koking og smalt
m. v. fores om i tinner fra heimstedene
på Nord-Tröge, som lå ca 2 norske mile
inne. Der fantes nemlig til da ikke
kammer på Rye. Der samledes nå og da
en del regnvatn i forsøkninger i berg
som dette ble utværlig hver gang sjørne
gikk så høy at de skyllet over hele fiske-
vannet.

1200

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING